

[Behnke]

selv sammenligningen med, at man fra regeringen kom med 10 mia. kr., og at netop tallet 10 mia. kr. for Fremskridtspartiets vedkommende blev udnævnt som det rene vanvid, da det var vores forslag i 1984. Der skulle ikke gå 4 år, før regeringen selv melder ud med tallet 50 mia. kr. Man kan nemlig læse i Skive Folkeblad den 11. april 1989, at skatteminister Fogh Rasmussen har holdt foredrag, og i det foredrag siger han bl.a.:

»Afgifterne vil i et forsvarligt tempo tilpasses de øvrige EF-lande. De offentlige udgifter skal nedsættes med 50 mia. kr. Erhvervsskatterne skal lettes, besparelserne på de offentlige budgetter skal dækkes ind ved besparelser, brugerbetaling og en regulering af dagpengene. De, som ikke har arbejde, skal ikke have mere end dem, der arbejder,« sagde hr. Fogh Rasmussen.

Det glæder os overordentlig meget, at der kun skulle gå fra oktober måned 1988 til april måned 1989, før tallet 50 mia. kr. sneg sig ind i bevidstheden hos regeringspartierne, men sammenlignet med den moderniseringsredegørelse, vi har til debat i dag, kan vi ikke rigtig se, hvor man vil i gang, hvis man skal realisere så betragtelige besparelser. Jeg kan roligt sige, at når det gælder om at komme i gang og få besparelser i den størrelsesorden, skal der mere til end bare de 11 halve sider, vi er blevet præsenteret for i dag.

Det, der skal til, er, at man bl.a. tager fat i den betragtelige, stigende offentlige administration. Erhvervsbladet kunne den 26. august sidste år meddele, at regeringen havde opgjort den offentlige administration til at udgøre 60 mia. kr. Det er unægtelig et betragteligt beløb. Man opgør det til at være 20 pct. af de samlede offentlige indtægter, der bliver brugt på administration.

Undervisningsministeren kunne i Børsen den 19. oktober 1988 meddele, at han var parat til at reducere sit ministerium med 15 til 20 pct. over de næste fire år. En absolut positiv og glædelig meddelelse fra undervisnings- og forskningsministeren, men hvor er de ting henne i den plan, vi har til debat i dag? Vi har meget svært ved at få øje på det.

Finansministeren har ved flere lejligheder f.eks. den 8. marts 1989 i Berlingske Tidende lagt navn til, at der skulle ske reduktion af antallet af offentligt ansatte med 10.000 personer om året. Vi er ikke noget alt-eller-intet-parti, og

finansministeren skal da her få at vide, at hvis det gælder om at reducere den offentlige sektor med 10.000 personer, har det selvfølgelig Fremskridtspartiets fulde forståelse og opbakning, men vi mener, at det er alt for lavt et ambitionsniveau.

Det skal nemlig sammenlignes med, at der ude i industrien hvert eneste år siden 1985 er sket en kraftig reduktion i antallet af job. Arbejdsgiveren, nr. 8 fra den 24. april, kunne således meddele, at i 1988 mistede industrien 10.200 job. Hvis de job nu var gået til dansk landbrug eller til dansk fiskeri, var det såmænd nok ikke så galt endda, men med bare et minimum af kendskab til forholdene i dansk fiskeri og dansk landbrug ved vi godt, at det ikke er dér, de pågældende er gået hen. Nej, de er enten blevet offentligt ansatte direkte i form af, at de skal lave noget i det offentlige, eller offentligt ansatte på overførselsindkomster, så de i dag får bistandshjælp eller arbejdsløshedsunderstøttelse.

Vi mener, hvis man virkelig fra regeringens side ønsker at få gjort noget ved problemerne, at der skal helt andre boller på suppen end den tynde kop te, der bliver præsenteret her i dag. Vi skal i gang med nogle skattelettelser. Der er nu blevet snakket om skattelettelser, også fra den siddende regering, stort set siden den tiltrådte for næsten et års tid siden, men det er ikke blevet til noget endnu. Nu snakker man om, at man vil justere selskabsskatten. Den skal sænkes fra 50 pct. til 35 pct., men man glemmer i sit salgsarbejde at fortælle, at der samtidig skal ske en regulering af afskrivningsreglerne, hvilket betyder, at de 35 pct. ikke er sammenlignelige med de nuværende 50 pct.

Man snakker minsandten også om, at der skal pilles ved rentefradragsretten ved at ændre den fra 52 pct. til 35 pct. Oven i købet – for at vende tilbage til den samme artikel som tidligere fra Skive Folkeblad, hvor skatteministeren holdt foredrag – siger skatteministeren:

»Når Erhard Jakobsen undsiger regeringen, hvis den piller ved rentefradragsretten, udtaler han sig på et løst grundlag. Regeringens skatte-reform, som kommer til juni, vil ikke indeholde forslag om at fjerne retten til at trække renter af gæld fra på selvangivelsen.«

Jeg håber meget, at skatteministeren holder ord, og at de forlydender, der har været om at ændre på rentefradragsretten, ikke kommer til